

عنوان مقاله:

بررسی عوامل موثر بر ایجاد حس دلبستگی در کودکان بی سرپرست نسبت به محل سکونتشان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سیاوش رشیدی شریف آباد - دکتری معماری، استاد یار، عضو هیأت علمی گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر بابک ایران،

پگاه رهگذر - دانشجوی کارشناسی ارشد، گرایش معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان ایران،

خلاصه مقاله:

نیاز به تعلق و پیوند جویی از اساسی ترین نیازهای انسان است، که ابعاد و نمودهای متفاوتی دارد، بعد مکانی این نیاز فراگیر، مبنایی برای ارضای « دلبستگی به مکان » مورد توجه روانشناسان محیطی قرار گرفته است و پیوند بین انسان و مکان یابسیاری از نیازهای انسان به واسطه مکان و معنا بخشی به زندگی بر شمرده شده است. به ویژه دلبستگی به مکانهای با اهمیت برای انسان، که شاخص ترین آنها فضاهای سکونت است که لازمه پایداری و پویایی حیات انسانی به حساب می آید. پرورشگاه در واقع خانه کودک است که در طراحی آن باید به بحث سکونت که در آن احساس تعلق به مکان و سکنیگزینیمطرح است توجه نمود زیرا کیفیت محل سکونتشان و برقراری تعامل مثبت با آن اهمیت زیادی در شکلگیری روحیات آنان ایفا می کند. با توجه به اهمیت دلبستگی به مکان در ارتقای کیفیت محیط، مقاله حاضر سعی دارد بر پایه مرور متون و اسنادمرتبط در این حوزه و همچنین مطالعات میدانی به مشاهده رفتار کودکان و نحوه تعامل آنها با خانهشان از طریق نقاشی و انجام مصاحبههای کوتاه بپردازد، تا بتواند به تبیین عوامل موثر بر شکلگیری دلبستگی این کودکان در مرحله عملیات عینی 7 تا 11 سالگی(نسبت به خانهشان دست یابد. نتایج بررسی نقاشیها و یافتههای پژوهش حاکی از تاثیر سه مقوله کلیدی به (ترتیب بر شکلگیری دلبستگی کودکان بی سرپرست به خانهشان میباشد؛ که عبارتند از: قابلیت های فعالیتی مکان، تعاملات اجتماعی و ویژگیها فیزیکی مکان است.

کلمات کلیدی:

دلبستگی به مکان، کودک بیسرپرست، عملیات عینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/509507>

